

Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et Justitiæ, Sive Decisivi Discursus

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque omnibus in utroque Foro ...

Pars Prima. De Ivrisdictione Et Foro Competenti. Pars Secunda. De Praeeminentiis & Praecedentiis

**Luca, Giovanni Battista de
Coloniae Agrippinae, 1691**

Disc. XXXIII. Melevitana Seu Hyspalen. Habitus. De eadem materia nobilitatis generosæ requisitæ ad militiam justiciæ in Religione Hierosolymitana, & an illi aliàs probatæ obstet qualitas seu ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74087](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74087)

jure censetur penè irridibiles Principes, Duces, Marchiones & Comites illorum castrorum & pagorum, quæ prius de Civitatum majorumque ditionum, & principatum districtu & ex cadentis per ipsos Principes, Duces, Marchiones & Comites familiaribus concedi solebant, ac sin illi earundem Civitatum & locorum dominantium; Atque exinde sequutum est, ut omnes Civitates, Oppida, & loca dicti Regni hujusmodi feudalem ac Baronalem qualitatem habeant, vel habuerint, dum de facto in Regno prædicto longitudinis milliarium 450, latitudinis 140, & circuitus 1468, & quod constituitur ex 143, Civitatibus, ex quibus 121, sunt Episcopatus, & 22, Archiepiscopatus & ex aliis 1830, circiter Oppidis, castris, & locis, solum quadraginta, circiter Civitates & Oppida hodie sunt absque Barone sub immediato gubernio Regis, & ut ibi dicitur de Demanio, Atque ex his, adhuc sub judice lis est, an duarum vel trium præsentio subsistat necnè, quod hujusmodi plagam non senserint, reliquis omnibus eandem plagam passis, & quæ factu casu devolutionis, in hoc statu ex propria industria, & sumptu conservantur, quia nempe ex illo jure prælationis quod ibi conceditur, ipsæ Universitates se redemerint, atque provocando ad demaniam, solverint illud pretium, pro quo infeudatio concessa erat vel imminerebat; Igitur omnium evidens fabula est, ob feudalem ac Baronalem qualitatem locorum ita generaliter, ac indefinè existimare, conspicuæque Civitates generosæ nobilitatis productivas ex æquare illis obiculis locis, quæ ex eorum connaturali qualitate Domicellis, ac inferioribus Baronibus per ipsos Principes & Duces concedi conueverunt, Atque in hoc verba ut ignari vulgi error manifestus, quoniam istæ Civitates faciebant illam figuram cum suis Principibus, Ducibus, Marchionibus, & Comitibus, qualem hodie faciunt illa à quibus hodierni Italiae Principes, & Potentatus nomen, ac titulum desumunt, habendo sub se tanquam proprio districtu & comitatu inferiora loca, inferioribus Domicellis & Baronibus concedi solita, & prout etiam in statu Ecclesiastico penultimo sæculo penè omnium magis conspicuatum Civitatum conditio erat sub propriis Principibus vel Tyrannis; Ideoque pluries occasione consulendi in hac nobilitatis materia pro hujus militiæ habitu suscipiendo, vel ad alium similem effectum dicere consuevi, quod non modernus, sed antiquus rerum status, ac Civitatum & locorum antiqua qualitas & conditio spectari debent, non autem ista moderna accidentalis, Et cum hac distinctione materia regulanda videtur.

obstet qualitas seu exercitium mercaturæ, & quando. Et de alio requisito puritatis sanguinis, quomodo justificari debeat. Et an & quando admissio germani fratris ad consimilem militiam eadem requisita exigentem, firmet statum, & inducat justificationem requisitorum.

S U M M A R I U M

- 1 **F**Acti series.
- 2 Resolutio super puritate.
- 3 In Religione Hierosolymitana ad habitum justitiæ non admittuntur descendente ex sanguine impuro infidelium.
- 4 Impuritas non presumitur, sed quislibet censetur purus eo ipso, quod non constat de impuritate.
- 5 Testes de publica voce & fama, & reputatione probant.
- 6 Quomodo debeant esse probationes impuritatis.
- 7 Libelli famosi & occulti non attendendi.
- 8 Testes circa impuritatem debent allegare certam causam scientia, aliàs non probant.
- 9 In materia nobilitatis non suffragatur juris presumpcio, sed eam allegans tenetur probare, quia nobilitas non presumitur.
- 10 Quomodo probatur nobilitas.
- 11 De antiquo usu armorum.
- 12 Unicus testis admisculatus probat.
- 13 Non dicitur exerceri mercatura in rebus propriis.
- 14 Agricultura in bonis propriis non præjudicat nobilitati.
- 15 Quando mercatura præjudicat nobilitati, & quando non.
- 16 In Gallia & Hispania semper præjudicat.
- 17 Declaratur.
- 18 Nobiles Genuenses & Florentini exercent mercaturam.
- 19 Declaratur item, quando mercatura præjudicat nobilitati, necnè.
- 20 Quis dicatur artifex, & alicujus artis professor.
- 21 Sententia lata super nobilitate vel statu ad favorem fratris, an faciat jus quoad alterum fratrem.
- 22 Quid econverso in casu sententia præjudicialis.
- 23 An conclusio, de qua num. 21, sit practiceabilis.
- 24 Sententia inter alios si non præjudicat, facit admisculum.

DISC. XXXIII.

M E L E V I T A N A

S E U

H Y S P A L E N , H A B I T U S

P R O

A N T O N I O D E V A L E N Z I A ,

C U M

R E L I G I O N E H I E R O S O L Y M I T A N A .

*Discursus pro directione causæ pendens
in Rota.*

De eadem materia nobilitatis generosæ requisitæ ad militiam justitiæ in Religione Hierosolymitana, & an illi aliàs probatæ

Upiens Antonius de Valentia Hyspalensis suscipere habitum militum justitiæ in Sacra Religione Hierosolymitana, obtinuit in forma constituta sibi deputari Commissarios, qui ex officio informationes recipere super requisitis suæ nobilitatis & puritatis sanguinis; Cumque dicti Commissarii retulissent omnia sibi videri sufficienter justificata, atque conformis quoque fuisset relatio aliorum Commissariorum, quos deputavit Assemblea, seu Consilium provinciale Prioratus Castellæ & Legionis, idcirco eadem Assemblea dictas justificationes approbavit; Illis autem transmissis ad M. Magistrum seu eam linguam, duæ prodierunt in utroque Consilio, Ordinario, & Completo contrariæ sententiæ ob plures difficultates habitas in omnibus quatuor lateribus, tam circa nobilitatem, quam circa sanguinis puritatem, de qua ob antiquam Maurorum & Judæorum mixturam in Hispania magis quam

quàm alibi inquiri solet. Unde interposita per Antonium à præfatis sententiis appellatione, & commissa per Signaturam Sanctissimi causa in *Rota coram Cerro*, habitoque, juxta laudabilem stylum, Advocatorum & causæ Patroni congressu super ejusdem causæ directione, concorditer conclusum fuit super requisito puritatis sanguinis, cum ea probabilitate, quæ in liti- bus semper incertis dari potest, ex probationibus jam factis in tuto videri bonum jus appellantis; Quo verò ad alterum requisitum nobilitatis, dictum fuit proba- tiones jam factas aliqua indigere majori comproba- tione, ideoque ad meliorem directionem determina- tum fuit separatim de dictis requisitis nobilitatis & puritatis agendum esse; Assumptaque disputatione su- per hoc ultimo puritatis, *sub die 29. Novembris 1666.*

2. *coram eodem Cerro* favorabilis prodit resolutio, con- stare scilicet de puritate, deinde verò obtenta fuit re- missoria, ad effectum coadjuvandi probationes alte- rius requisiti.

In disputatione autem prædicta dicebam, etiam cum sensu veritatis, quoad hunc punctum puritatis sanguinis, fundatam esse intentionem appellantis, unde propterea iusta beneque fundata via est resolutio; Admittendo siquidem id, in quo principaliter insi- stebant scribentes pro Religione, quod scilicet istud quoque requisitum necessarium esset ex stabilitatis Religionis *sub ut. de receptione fratrum § 12.* & ejus declaratoria *ead. tit. cap. 7.* per quam decernitur exclusio descendendum à Judæis, Saracenis, aliisque infidelibus, etiam si de illa non per concludentes probatio- nes, sed per famam & probabilem suspensionem constaret (non curando examinare validitatem, & subsi- stentiam hujusmodi secundæ determinationis seu de- clarationis circa modum probandi per solam suspi- cionem, seu diffamationem, super quo tamen plura in contrarium dici possent), duas pro clariori resolutione constituere partes seu inspectiones, Unam super probatione puritatis ex hac parte, & alteram super objectis seu præsentia probatione impurita- tis.

4. Quoad primam, cum istud sit objectum in dubio non præsumendum, idcirco intentio allegantis puri- tatem regulariter fundari dicitur in sola præsumptione juris, eò ipso quod per objicientem de impuritate non docetur, ut in specialibus terminis admissionis ad habitum istius Religionis habetur *dec. 494. par. 1. rec. nu. 2. & 335. nu. 1. par. 2.* quæ est ead. *apud Gregor. dec. 498.* Et generaliter, ad effectum satisfaciendi Sta- tutis Capitulorum Hispaniæ rigorosè etiam hoc puri- tatis requisitum exigentibus, plenè habetur *apud Merlin. decis. 368. & in Corduben. dimidia portiois co- ram Meitno decis. 319. & 333. parte 11. recepti.* ubi latè concordantes.

5. Clarius verò ob duplicem probationem, Unam scilicet per testes de publica voce & fama & commu- ni reputatione, quam speciem probationis receptissimi- mum est in proposito sufficere, ut in eisdem proximè allegatis decisionibus; Et alteram, quia ejusdem Anto- nii germanus frater admissus fuerat ad habitum justiti- æ in militia S. Jacobi de Spata, ad quem effectum eadem qualitas puritatis sanguinis requiritur prævia eadem inquisitione; Quidquid enim sit de puncto, an admissio germani fratris ad hujusmodi militiam fir- met statum, ac inducat requisitorum justificationem respectu alterius fratris, de quo habetur infra super altero requisito nobilitatis, Indubitatum tamen dice- bam, quod ubi etiam quoad dictum alterum requisiti- tum id non sufficeret, satis abundaret quoad istud, cui assistit præsumptio juris ut supra, unde non urget il- lud concludentis probationis onus, quod incumbit

in altero, & consequenter sufficit, ut exinde resul- tet adminiculum dictæ præsumptionis coadjutivum, Multo magis dum illud non erat unicum, quoniam constabat de admissione personarum de eadem fami- lia & sanguine respectivè ad Capitula Cathedralium, Ac etiam stante dicta probatione per famam & com- munem reputationem, ac stante dicta admissione per assembleam seu Consilium nationale in loco quod est valdè existimandum, ut infra, unde casus videbatur omninò planus.

6. Et quoad alteram partem evacuationis objecto- rum, dicebam quod stantibus probationibus & ad- miniculis super puritate, contrariæ probationes ha- bentes resistentiam regulæ seu præsumptionis legalis, esse debebant omninò præponderantes ac suffocantes illas puritatis, ut advertitur *dicta dec. 494. num. 12. par. 1. rec.* quod tamen fundamentum fuisset periculosum, dum stabilimenta ut supra contentantur sola proba- tione per famam & probabilem suspensionem.

7. Imprudens autem consilium credebam illud ali- quorum ex nostris, assumendi disputationem validita- tis, & subsistentiæ hujusmodi exorbitantis novi Sta- tuti, cum ita non levis induceretur suspicio de nostro- rum juris diffidentia, quæ verè non aderat; Daba- tur etenim quidam libellus porrectus sub conficto nomine ejus, qui per sex menses antea obierat, omni- nò animosus, & composuit per apertum inimicum ad formam libelli famosi, qui probatione penitus in- dignus erat, *ad text. in l. 1. Cod. de libellis famosis cum concord. per Farin. qu. 105. ex num. 421. & in his termi- nis Escobar. de nobil. & puritate par. 2. qu. 1. de Schedalis seu libellis secretis per totum; Al qui verò testes nullam scientiæ cautam reddebant, omninò necessariam, cum ageretur de rebus, quæ non percipiuntur sensu corpo- ris, sed consistunt in judicio intellectus, ut advertitur *dicta dec. 494. num. 11. & sequen. par. 1. rec. dec. 71. num. 5. & 6. par. 3.* Ac etiam quia deponere dubi- tativè, quod scilicet si familia esset de uno loco, adesset suspicio, levis autem si de altero, Unde propterea nullum reverè probationis gradum constituerebant, neque ad probabilem suspensionem sufficientem.*

8. Difficultas igitur tota residebat circa alterum re- quisitum generosæ nobilitatis omnium quatuor late- rum, patris, matris, & utriusque aviarum, circa quam juris præsumptio non suffragatur, sed petens admissionem gravatur onere probationis, cum nobilitas non sit qualitas, quæ præsumatur *ut ex Bal. in l. in actionibus §. plarè C. de in litem juran. Traga. de nobil. §. 10. num. 13. Menoch. lib. 6. præsumpt. 60. Fab. de Ann. cons. 80. num. 1. Rot. dec. 72. num. 3. par. 4. rec. tom. 2.*

9. Videbatur autem per testes aliquæ adminicula in omnibus lateribus, benè & iusticienter justificari, quod hujusmodi familiæ nobiliter & splendidè vixe- rint more aliorum nobilium Civitatis, absque eo quod adesset memoria super exercitio alicujus artis mecca- nicæ seu vili ministerii, cum communi fama & repu- tatione, quod sufficit ad probationem nobilitatis, juxta auctoritates & decisiones, de quibus in *alta Me- levitana seu Valentina habitus disc. præced.* Solumque super duobus cadere videbatur dubitatio; Primum quod unicus tantum testis bene concluderet de anti- quo usu armorum seu insignium cognitorum à tem- pore immemorabili in lateribus aviarum paternarum *de Ave- cilla, & matris de Assuega,* cum reliqui testes deponerent relativè ad quasdam litteras executoriales à plu- ribus annis desuper obtentas, unde propterea non videbatur adesse circa istud requisitum illa conclu- dens probatio, quæ concurrebat in aliis lateri- bus,

Et quamvis plura concurrerent adminicula, ex quibus unico testi deponenti deferri solet, ut apud *Burrat. & Adden. dec. 168. 483. & 775. dec. 153. n. 18. par. 7. recent.* & in aliis, Atque plura adessent adminicula, Primum scilicet resultans ex generali consuetudine ponderata per *Rotam apud Merlm. dec. 164.* quod scilicet etiam populares mediocrem civilitatem habentes hodie habere soleant usum armorum, Alterum resultans ab executorialibus super nobilitate obtentis de tempore non suspensio, quod per necessarium antecedens præsupponit etiam armorum justificationem, ut bene apud *Rotas dec. 50. & per totum*; Et tertium satis vehemens ex dicta superiori circumstantia admissionis germani fratris ad habitum justitiæ in militia S. Jacobi de Spata, in qua eadem requisita desiderantur, tam circa nobilem vitam cum immemorabili abstensione à mechanicis & sordidis, quam circa antiquum usum armorum, Nihilominus, dum res erat in fieri, ad superabundantem cautelam, ponendamque causam in tuto, prudens consilium reputatum fuit hujusmodi probationem coadjuvare.

Alteram difficultatem apud linguam, & in utroque Consilio Melevitano fiebat circa latus paternum, non quidem circa probationem nobilitatis cum dictis requisitis, sed circa infectivam qualitatem mercaturæ in patre dicti Antonii, quem supponebatur esse solum onerare super navibus per Indias, vinum, sericum, aliasque merces.

Istud objectum de plano cessare videbatur, quando subsisteret præsuppositum agentium pro dicto Antonio, quod scilicet merces, quæ per Indias onerabantur provenirent ex bonis propriis, unde dicta extractio seu oneratio non erat ad mercaturam, quæ proprie dicitur quando emuntur merces ad industriam, ut revendantur causa lucri, Secus autem ubi bona propria pro faciliore estivatione seu majori utilitate extrahuntur, atque ad alias regiones transmittuntur, cum tunc etiam in clericis & personis ecclesiasticis, tam sæcularibus, quam regularibus, quibus rigosissima mercatura prohibita est, id passim permittatur, nedum absque aliqua nota seu incurfu pœnarum, quæ clerico negotiatori imposita sunt, sed etiam circa exemptionem ab oneribus, quam clericus negotiator non obtinet; Ideoque ubi præsertim admixtum non est exercitium sordidum & mechanicum ipsius personæ, certum est hujusmodi actum nobilitati non præjudicare, cum neque illi præjudicet agricultura, quoties fit in re propria, ex deductis apud *Franch. dec. 128. num. 2. & 4. Fab. de Annis conf. 34. num. 8. cum sequen. Duran. dec. 294. num. 12. cum sequen.* apud quos allegantur *Tiraquellus, Otalora,* & cæteri de materia.

Ubi verò dictum præsuppositum non subsisteret, quia nempe per oppositiores probaretur, patrem dicti Antonii exercuisse mercimonium, emendo sericum, vinum, aliasque merces, ut industria & negociationis causa super navibus oneraret, ut Indias transmitteret, Adhuc tamen discurrendo in congressu dicebam, neque videri objectum multum considerabile, stante communi & recepta distinctione, de qua cæteris collectis apud *Tiraquell. de nobilitate cap. 33. num. 22. & sequen. Duran. dicta dec. 294. num. 21. Rotas dec. 148. nu. finali;* quod scilicet, Aut agitur de mercatura minuta & parva, quæ exercetur per seipsum, & præjudicat nobilitati, Aut de magna, quæ exercetur per famulos, & ministros absque eo quod ipse principalis, more nobilium splendide vivens aliquo pacto se ingerat in sordidis & mechanicis, & secus.

Adhuc tamen quamvis dicta distinctio sit regula-

riter vera, dubitari poterat, Tum ex iis, quæ insinuantur apud *Duran. dicta dec. 294. num. 23.* quod scilicet apud Hispanos, & Gallos omnis mercatura species reputatur nobilitati præjudicialis, Tum ex statuto religionis registrato apud *Rotas dec. 148. in prinop.* ita disponente; Verum & hoc videbatur evitabile in hac Civitate ratione ejus qualitatibus & situationis, cum sit magnum emporium & portus navigationis Indiarum, ideoque satis probabilis videbatur consuetudo particularis, dictæ contrariæ generalis limitativa, quæ per dictos agentes præsupponebatur, Eodem modo quo in Italia habemus de consuetudine Genuensium & Florentinorum, apud quos mercatura etiam cum actuali exercitio in mercibus serici & lanæ nobilitati non præjudicat, & quo exemplo omnes utuntur, ut apud *Tiraquell. d. cap. 33. Duran. dicta dec. 294. & sic ad instar ex identitate rationis.*

Præterea considerabam, tunc hujusmodi mercaturam magnam sine taberna, & apotheca, alioque sordido exercitio ad merces minutatim vendendas, sed solum emendo merces, ut in magna quantitate ad alias regiones transmitterentur, seu alias oportuniori tempore revenderentur, importare posse aliquod nobilitati generosæ præjudicium, quando id fieret pro principali ac formali instituto, ita ut talis negotiator toto ejus vitæ tempore, vel saltem pro majori parte in hoc ministerio versaretur, unde mercatoris figuram feceret, atque pro tali communiter reputaretur tanquam illi exercitio principaliter addictus, cum tunc ita videatur exiisse ab ordine nobilium ac se constituisse in diverso inferiori ordine mercatorum, & fortius si describeretur in matricula mercatorum, Secus autem si nobilem vitam ducens, aliorumque nobilium more vivens, ut cum majori splendore ejus personæ & domus nobilitatem conservare & augere posset, aliquam suarum facultatum partem erogare solitus est in emptionem mercium causa extrahendi, seu oportuniori tempore vendendi, id totum gerendo per ministros, & famulos; Tunc enim id nullatenus tale præjudicium caulare videtur, Tum ex iis, quæ habentur apud *Roman. cons. 422. Franc. & add. dec. 175. & 679. & alios de quibus in Romana taxa Nivisiorum 20. sub. tit. de Regalibus admateriam Velticatum disc. 98.* de artificibus, ut tales dicantur qui pro majori parte vitæ illi arti seu exercitio, tanquam ex principali Instituto sunt addicti, Secus autem si per aliquod tempus & accidentaliter, cum etiam nobiles & magnates, in pictura aliisque mechanicis soleant se exercere; Tum etiam quia vix hodie nobiliter & splendide vivi potest cum solis redditibus, absque aliqua mixtura industria, quæ ita ordinata esse solet ad majorem splendorem, & melius nobilitatem conservandam, ita docente communi observantia, quod etiam magnates, ac feudatarii Dignitatis, juxta qualitatem locorum, in quibus vivunt, aliquas adhibent industrias, præsertim circa emptiones mercium, quas regio producit in magna quantitate, eartumque transmissione ad alias regiones, ut communis praxis docet, cum id nullatenus nobilitati & decori nec de jure nec de facto adversari videatur, Ideoque punctus est, ubi mercatura exercetur tanquam contiauum, & principale institutum, ita ut ille ex communi fama & reputatione inter mercatores magis quam inter nobiles censeatur.

Motivabam etiam, an absque alia probatione ad intentum sufficeret, quod germanus frater admittis fuisset prævio formali processu tanquam nobilis & purus ad habitum justitiæ in militia S. Jacobi de Spata, Et de jure dicebam affirmativè respondendum esse, quoniam ubi non agitur de nobilitate accidentali, ex personalibus virtutibus, & meritibus, vel dignitatibus acqui-

acquisita, sed de naturali proveniente ex majorum statu, tunc nobilitas firmata in uno fratre, dicitur probata in altero ex eisdem parentibus genito, quia dicitur sententia super statu, quæ facit jus quoad omnes, unde propterea rectè intrat regula *textus in l. ingennum ff. de statu hominum*, ac limitatio alterius regulæ deducta ex *textu in l. sepè ff. de re judicata*, ut ex originali dicto *Angeli in auth. ut liceat matri, & avia §. 1. vers. ad hac in fine*, in specialibus terminis nobilitatis *Tiraquel. de nobil. c. 17. num. 3. Affl. et in Constitut. prosequentes lib. 2. rubr. 31. num. 16. vers. & si per sententiam* &c. *Rovii. conf. 80. num. 6. & 7. lib. 1. Anna singul. 468. Paschal. de patr. potestate par. 4. cap. 2. num. 69. & 70. Decian. conf. 66. lib. 3. Gait. de credito cap. 2. tit. 3. num. 628. ubi quod nullus est, qui neget, & n. sequen. Rota dec. 494. par. 1. rec. num. 9. & de probatione in patre dec. 335. num. 3. par. 2. rec. 71. nu. 3. par. 3. Melevitana habitus 4. Iulii 1659. Priolo; Et de probatione proximitatis vel alterius qualitatæ factæ in uno fratre, quod suffragetur alteri ex eadem doctrina *Angeli, Coccin. dec. 105. num. 1. dec. 159. num. 8. par. 10. rec. & in aliis*, apud quos in specie habetur in hac materia nobilitatis rectè procedere regulam *text. in l. ingennum ff. de statu hominum*, atque hanc esse unam de limitationibus ad regulam *text. in l. sepè ff. de re judic.* ut præsertim cæteris collectis habetur apud *Rovii. dicto conf. 86. num. 5. & Gait. d. num. 628.* ubi numeris præcedentibus plenè agit de casu converso, ubi scilicèt agitur de sententia præjudiciali nobilitati lata contra unum fratrem, an alteri præjudicet de quo, etiam plenè apud *Capyc Latr. consult. 129. n. 14. & seqq.**

Concludebim tamen istud esse assumptum valdè periculosum vix ad praxim deducibile, ex ea ratione, quod quælibet Religio seu militia habet ejus statuta particularia, & quatenus etiam in verbis essent conformia, adhuc tamen oiveritas adesse solet circa observantiam, & stylos, Ac etiam quia rectè una Religio dicere potest sibi præjudicare non debere negligentiam ministrorum, & officialium alterius; Est bene verum, quod id satis confert in ordine ad adminiculandas probationes ex parte alterius fratris in diversa Religione, seu militia factas, quoniam etiam in casibus, in quibus intrat regula *text. in d. l. sepè* de sententia inter alios lata aliis non præjudicante ad effectum firmandi statum, adhuc tamen illa satis confert, ac magnum præbet adminiculum, ut apud *Burast. dec. 544. numer. 13. ubi concordantes.*

in Religione Hierosolymitana, Et quæ species mercaturæ illi præjudicet, Et aliqua de ordine tenendo in appellatione à sententia dictæ Religionis ejusque Consiliorum.

S U M M A R I U M

- 1 **F**Acti series.
- 2 Quando utraque Signatura gratia & iustitia cognoscat de meritis causæ.
- 3 De privilegiis Religionis Hierosolymitanae circa appellationes.
- 4 Prohibita appellatione non censetur prohibita ad ipsam Papam.
- 5 Quomodo intelligatur ordo gradualis servandus in appellationibus.
- 6 Ad Papam appellatur omisso medio.
- 7 Quandoque admittitur hac appellatio omisso medio in Religione Hierosolymitana.
- 8 Mercatura quando præjudicet nobilitati.
- 9 Quando dicatur mercatura, & quando non.
- 10 Ubi verba sunt equivoca, & possunt importare mercaturam vel actum licitum, cui incumbat onus probandi.
- 11 Privatio juris quæ fit dicitur importare penam formalem.

DISC. XXXIV.

CUM Petrus habens duo, vel etiam tria latera matris, & utriusque avia jam probata occasione majorum ad habitum Hierosolymitanæ Religionis admissorum, obtinisset ab Assemblea deputati Commissarios pro recipiendis probationibus super latere paterno & propriæ familiæ, aliqui æmuli, qui dictorum Commissariorum deputati etiam contradixerant, cum finistris extrajudicialibus relationibus præsertim verò exhibitionem cujusdam instrumenti, de quo infra, nemine citato, nullaque causæ cognitione adhibita, curarunt per Mag. Magistrum, & Consilium ordinarium in forma extrajudiciali per litteras demandati dictis Commissariis, quod ab ulteriori processu ac probationum receptivne abstinere, Unde propterea sentiens idem Petrus se notoriè gravatum, ab hoc præcepto appellavit, atque adiens Signaturam Sanctissimi, obtinuit committi causam in Rota, quæ ob ejus super ventam mortem, ulteriorem progressum hucusquæ non habuit.

In dicta verò disputatione habita in Signatura, nullatenus actum fuit de meritis negotii principalis circa sufficientem probationem nobilitatis necnè; Licèt enim hæc utriusque Signaturæ Tribunalia, soleant, & velint de meritis etiam cognoscere seu gustare, Attamen id procedit, quando agitur de committenda causa appellationis adversus judicatum, quod de sui natura esset executivum, & non admitteret appellationem suspensivam, Sive adversus tres conformes cum similibus, in quibus prætendatur rescribi etiam de appellatione suspensiva, vel de clausula translativa ratione injustitiæ, quæ etiam in executivis & privilegiatis appellationi locum aperit ex regula, quod *sententia injusta nunquam est exequenda*, quod in præsentibus non cadebat, cum ageretur solum de puncto ordinis, an scilicèt à dicto gravamine extrajudicialiter illato per Mag. Magistrum, ejusque Consilium ordinarium, appellari possit ad Papam ejusque Curiam omisso medio.

Quod

M E L E V I T A N A

S E U

A Q U I L I N A H A B I T U S

P R O

P E T R O C A P R I N O

C U M

S A C R A R E L I G I O N E
H I E R O S O L Y M I T A N A.

Causa disputatus in Signatura gratia, & resolutus pro Petro.

De eadem materia Nobilitatis generosæ, ejusque requisitorum pro habitu Justitiæ